

Sygnatura akt IX GC 255/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 28 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IX Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Iwona Dziamska

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Jankowiak

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2015 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. – nr KRS (...)

przeciwko: 1. J. B.- nr PESEL (...), 2. T. P. - nr NIP (...)

o zapłatę

1. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę **147.263,87 zł** (sto czterdzieści siedem tysięcy dwieście sześćdziesiąt trzy złote 87/100) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 96.317,38 zł od dnia 28 lipca 2013 r. do dnia zapłaty;
- 14.912,00 zł od dnia 30 lipca 2013 r. do dnia zapłaty;
- 12.911,64 zł od dnia 31 lipca 2013 r. do dnia zapłaty;
- 580,20 zł od dnia 4 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty;
- 2.289,68 zł od dnia 6 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty;
- 5.534,91 zł od dnia 10 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty;
- 12.015,74 zł od dnia 11 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty;
- 2.702,32 zł od dnia 13 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty;

2. kosztami postępowania obciąża pozwanych solidarnie i w związku z tym zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 7.364 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu oraz kwotę 3.617,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Iwona Dziamska

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 19 listopada 2013 roku powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanego ad. 1. J. B. zamieszkałego w P. i pozwanego ad. 2 T. P. zamieszkałego w K. kwoty 147.263,87zł z ustawowymi odsetkami od kwot i dat wskazanymi w petitum pozwu oraz o zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pisma powódka wskazała, że pozwani, prowadzący działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej, byli jej wieloletnim klientem i zawierali z nią kolejne umowy sprzedaży materiałów elektrotechnicznych, szczegółowo wskazywanych na fakturach VAT. Powódka wydała pozwanym towary i na rzecz pozwanych wystawiała faktury VAT płatne przelewem z odroczonej oraz umówionym między stronami terminem płatności. Dodała, że pozwani odebrali towary i nigdy nie wnosili zastrzeżeń co do ich jakości. Następnie powódka wezwała pozwanych do zapłaty pismem z dnia 15 listopada 2013 roku. Pozwani nie uiścili żądanej kwoty należności.

W dniu 11 grudnia 2013 roku Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt IX GNC 1617/13), zgodny z żądaniem pozwu (k.137).

W dniu 31 grudnia 2013 roku pozwany ad. 2 T. P. wniósł sprzeciw od w/w nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa w całości (k. 143 i n.).

W uzasadnieniu pisma pozwany zaprzeczył, że doszło do zawarcia umów sprzedaży towarów i dokonania transakcji z powódką, a zawierane umowy miały jego zdaniem charakter fikcyjny. Dodał, że nie otrzymał nigdy wskazanych przez powódkę towarów. Wyjaśnił, że strony postępowania pozostawały w bliskich kontaktach biznesowych i ze względu na umniejszenie podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku VAT oraz spowodowane tym pozyskanie kosztów przez pozwanych, powódka wystawiła faktury VAT i dokumenty WZ stwierdzające fikcyjne operacje gospodarcze. Podkreślił, że nie chcąc ponosić odpowiedzialności karnoskarbowej strony nie dokonały zaksięgowania załączonych do pozwu dokumentów rozliczeniowych, a powódka wbrew wcześniejszym ustaleniom, nie zwróciła ich pozwanym. Pozwany zakwestionował także pochodzenie od pozwanych ad. 1 i ad. 2 podpisów znajdujących się pod dokumentami w postaci faktur VAT i dokumentów WZ. Zaznaczył, że pod ww. dokumentami podpisały się nieznane pozwanym osoby, które były powiązane z powodową spółką.

W dniu 7 stycznia 2014 roku pozwany ad. 1 J. B. wniósł sprzeciw od w/w nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa w całości (k. 147 i n.).

W uzasadnieniu pisma pozwany ad. 1, tak jak i uprzednio pozwany ad.2, zaprzeczył, że doszło do zawarcia z powódką umów sprzedaży towarów i dokonania transakcji. Zakwestionował także, że pozwani podpisali się pod fakturami VAT i dokumentami WZ dodając, iż podpisały się pod nimi nieznane pozwanym osoby, które były powiązane z powodową spółką. Wskazała na fikcyjny charakter zawieranych umów sprzedaży pomiędzy stronami, celem umniejszenia podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku VAT oraz złożenie oświadczenia woli drugiej osobie dla pozorów.

W odpowiedzi na sprzeciw (k. 159 i n.) powódka podtrzymała swoje stanowisko i żądania, wskazując w szczególności na stosunki gospodarcze pomiędzy stronami, sposoby zawierania i realizowania umów sprzedaży oraz składanie podpisów przez pozwanych i zatrudnionego przez nich pracownika na dokumentach dotyczących sprzedaży towarów. Odnosząc się do zarzutów pozwanych dotyczących pozorności składanych oświadczeń woli, sprowadzających się do zarzucenia powódce i jej pracownikom popełnienia przestępstw i przestępstw skarbowych powódka stwierdziła, iż zarzuty te są gołosłowne oraz zmierzają wyłącznie do przedłużenia postępowania. Trudno w jej ocenie bowiem przyjąć, aby powódka, która ma ugruntowaną pozycję na rynku obrotu artykułami elektrotechnicznymi, posiadająca odpowiednią renomę i wizerunek wśród klientów, nagle, z niewiadomych przyczyn, brała udział w procederze przestępczym i w związku z tym wystawiała fikcyjne faktury VAT, co do których zobowiązana jest do wykazania podatku VAT, po to tylko, aby mogła z tego skorzystać w zakresie umniejszenia podatku strona pozwana. Dodała, że w zgodzie z przepisami prawa podatkowego, zaksięgowała przedstawione przy pozwie faktury (tak w zakresie CIT, jak i VAT).

Wyjaśniła również, że za powódkę w kontaktach i przy zawieraniu umów działali jej pracownicy - M. W. i R. Z. (1). Za stronę pozwaną we wzajemnych relacjach handlowych występowali jej wspólnicy J. B. (były pracownik powódki) i T. P. oraz pracownik K. W., którzy podpisywali dokumenty związane ze sprzedażą towarów.

Z uwagi na długoletnią znajomość pomiędzy pracownikami powódki i stroną pozwaną, sposób zawierania umów i ich negocjacji nie był sformalizowany, choć także nie odbiegał od zwyczajowych stosunków gospodarczych pomiędzy dystrybutorem a jego stałym odbiorcą. Powódka podkreśliła, że pozwani zamawiali towary e-mailem lub telefonicznie, a najczęściej osobiście uzgadniali zakres dostaw i listę towarów niezbędnych do realizacji umów o wykonanie instalacji elektrycznych. O ile strony na początku współpracy, przy ustalaniu limitu kredytu kupieckiego, uzgodniły termin płatności, który został wprowadzony do systemu informatycznego powódki jako przypisany pozwanym, to ceny każdorazowo były podawane przy składaniu kolejnych zamówień. Oczywistym w ocenie powódki jest, iż cena do każdego z produktów nie mogła być negocjowana, ale pozwanym podawano aktualną cenę wynikającą z systemu powódki, z uwzględnieniem udzielonych im rabatów. Dostawy towarów wykonywane były osobiście przez powódkę lub przez podmioty, od których odkupiła towary do dalszej odsprzedaży. Z uwagi na trudności w udokumentowaniu wszystkich dostaw, strona pozwana najczęściej potwierdzała na dokumentach WZ (niezależnie od sposobu dostawy) fakt odbioru zamówionego towaru.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. prowadzi działalność gospodarczą, której przedmiot polega m.in. na sprzedaży artykułów elektrotechnicznych.

Pozwani J. B. i T. P., prowadzą działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej (...) S.C. i byli wieloletnim klientem powódki i zawierali z nią umowy sprzedaży materiałów elektrotechnicznych.

okoliczność bezsporna, a nadto **dowód** : odpis KRS powódki (k.7-10), wydruki z (...) Rejestru Regon dotyczące pozwanych (k.11-14).

Pozwany J. B. był byłym pracownikiem powódki, który utrzymywał stałe kontakty z wieloma jej pracownikami. Z uwagi na długoletnią znajomość pomiędzy J. B. i pracownikami powódki sposób zawierania umów i ich negocjacji nie był sformalizowany, choć nie odbiegał od zwyczajowych stosunków gospodarczych pomiędzy dystrybutorem, a jego stałym odbiorcą. Najczęściej pozwany J. B. w imieniu pozwanych zamawiał towary e-mailem lub telefonicznie, a często także osobiście uzgadniał zakres dostaw i listę towarów, w postaci materiałów elektrotechnicznych, niezbędnych do realizacji umów o wykonanie instalacji elektrycznych.

Do składania zamówień towaru był także upoważniony przez pozwanych K. W..

W zamówieniach strony pozwanej był ustalany rodzaj towaru, termin dostawy i cena. Zamówienia przesyłane drogą e-mailową były kierowane do jednego z pracowników powódki R. Z. (2).

Na początku współpracy, przy ustalaniu limitu kredytu kupieckiego, strony uzgodniły termin płatności, który został wprowadzony do systemu informatycznego powódki jako przypisany pozwanym. Ceny towarów każdorazowo były podawane przy składaniu kolejnych zamówień. Cena do każdego z produktów nie mogła być negocjowana, ale pozwanym podawano aktualną cenę wynikającą z systemu powódki, z uwzględnieniem udzielonych im rabatów.

Dostawy towarów wykonywane były osobiście przez powódkę lub przez podmioty, od których odkupiła towary do dalszej odsprzedaży.

okoliczność bezsporna, a nadto **dowód** : zeznania świadków: R. Z. (2) (k.255-256), M. W. (k.4107-4109).

Powódka w okresie od maja 2013 roku do października 2013 roku sprzedawała i wydała pozwanym określone towary i na ich rzecz wystawiała faktury VAT, płatne przelewem z odroczonego i umówionym pomiędzy stronami terminem płatności.

Z uwagi na trudności w udokumentowaniu wszystkich dostaw, strona pozwana najczęściej potwierdzała na dokumentach WZ (niezależnie od sposobu dostawy) fakt odbioru zamówionego towaru. Na dokumentach WZ podpisywali się pozwani oraz upoważniony przez nich do tej czynności K. W..

Powódka wystawiła i zaksięgowała (tak w zakresie CIT jak i VAT) następujące faktury VAT:

- nr (...), z dnia 28.05.2013 roku na kwotę 1.346,17 zł, z której do, zapłaty pozostało 1.048,97 zł wraz z zamówieniem i dokumentem (...);
- nr (...), z dnia 28.05.2013 roku na kwotę 1.774,18 zł wraz z dokumentem (...) i zamówieniem;
- nr (...), z dnia 28.05.2013 roku na kwotę 6.487,67 zł wraz z dokumentem (...) i (...);
- nr (...), z dnia 28.05.2013 roku na kwotę 535,47 zł wraz z dokumentem (...);
- nr (...) z dnia 28.05.2013 roku na kwotę 1.302,26 zł wraz z dokumentem (...) i (...);
- nr (...) z dnia 28.05.2013 roku na kwotę 1.905,28 zł wraz z dokumentem (...) i (...);
- nr (...) z dnia 28.05.2013 roku na kwotę 353,93 zł wraz z dokumentem (...);
- nr (...) z dnia 28.05.2013 roku na kwotę 1.024,54 zł wraz z dokumentem (...);
- nr (...) z dnia 28.05.2013 roku na kwotę 2.856,31 zł wraz z dokumentem (...);
- nr (...) z dnia 28.05.2013 roku na kwotę 6.903,38 zł wraz z dokumentem (...);
- nr (...) z dnia 28.05.2013 roku na kwotę 66.376,42 zł wraz z dokumentem (...);
- nr (...) z dnia 28.05.2013 roku na kwotę 4.157,79 zł wraz z dokumentem (...), (...);
- nr (...) z dnia 28.05.2013 roku na kwotę 1.714,18 zł wraz z dokumentem (...);
- nr (...) z dnia 28.05.2013 roku na kwotę 379,05 zł wraz z dokumentem (...);
- nr (...) z dnia 29.05.2013 roku na kwotę 4.850,64 zł wraz z dokumentem (...);
- nr (...) z dnia 29.05.2013 roku na kwotę 1.695,92 zł wraz z dokumentem (...);
- nr (...) z dnia 29.05.2013 roku na kwotę 7.986,39 zł wraz z dokumentem (...);
- nr (...) z dnia 31.05.2013 roku na kwotę 1.911,54 zł wraz z dokumentem (...);
- nr (...) z dnia 31.05.2013 roku na kwotę 1.390,86 zł wraz z dokumentem (...), (...);

- nr (...) z dnia 31.05.2013 roku na kwotę 9.117,38 zł wraz z dokumentem (...) i (...);
- nr (...) z dnia 31.05.2013 roku na kwotę 491,86 zł wraz z dokumentem (...);
- nr (...) z dnia 04.06.2013 roku na kwotę 580,20 zł wraz z dokumentem (...) i (...);
- nr (...) z dnia 06.06.2013 roku na kwotę 2.289,68 zł wraz z dokumentem (...), (...), (...);
- nr (...) z dnia 10.06.2013 roku na kwotę 939,55 zł wraz z dokumentem (...) i (...);
- nr (...) z dnia 10.06.2013 roku na kwotę 1.798,92 zł wraz z dokumentem (...);
- nr (...) z dnia 10.06.2013 roku na kwotę 2.796,44 zł wraz z dokumentem (...);
- nr (...) z dnia 10.06.2013 roku na kwotę 5.971,87 zł wraz z dokumentem (...) i (...);
- nr (...) z dnia 11.06.2013 roku na kwotę 1.094,70 zł wraz z dokumentem (...);
- nr (...) z dnia 11.06.2013 roku na kwotę 220,31 zł wraz z dokumentem (...);
- nr (...) z dnia 11.06.2013 roku na kwotę 4.728,86 zł wraz z dokumentem (...) i listami przewozowymi;
- nr (...) z dnia 13.06.2013 roku na kwotę 2.702,32 zł wraz z dokumentem (...).

dowód : faktury VAT wraz z dokumentami WZ oraz wyciągi z księgi rachunkowej (k.15-117, k.263-4101), zeznania świadków: R. Z. (2) (k.255-256) i M. W. (k.4107-4109).

Pozwani odebrali towary wskazane w treści Faktur VAT i nie uiszcili żądanej kwoty należności w związku z czym powódka wezwała pozwanych do zapłaty pismem z dnia 15 listopada 2013 roku.

dowód : wezwanie do zapłaty z dnia 15 listopada 2013 roku wraz z dowodem nadania (k.118-121).

Sąd zważył co następuje:

Powódka dochodziła od pozwanych zapłaty za sprzedany im towar w łącznej kwocie 147.263,87zł, w oparciu o wystawione w okresie od maja 2013 roku do października 2013 roku faktury VAT i dokumenty WZ.

W niniejszej sprawie strony łączyły zatem umowy sprzedaży.

Zgodnie z dyspozycją art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Jest to umowa konsensualna, odpłatna i wzajemna. Na każdej ze stron ciąży dwa korespondujące ze sobą obowiązki: przeniesienia prawa własności z zapłatą ceny i wydanie przedmiotu sprzedaży z jego odbiorem (Cz. Żuławska w Komentarz do kodeksu cywilnego Księga trzecia Zobowiązania tom 2 pod red. Gerarda Bieńka Warszawa 2006 s. 17).

Stanowisko zajęte przez pozwanych w niniejszej sprawie ograniczało się do zanegowania twierdzeń podnoszonych przez stronę powodową. Pozwani twierdzili, że nie zawierali umów z powódką, a w konsekwencji nie otrzymali od niej towarów, za których sprzedaż domaga się ona zapłaty w niniejszym procesie. Główny zarzut pozwanych odnosił

się do pozorności umów zawartych z powódką. Zgodnie z art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności. Pozwani wskazywali, że w celu umniejszenia podatku dochodowego i podatku VAT wystawiane były faktury VAT odnoszące się fikcyjnych operacji. Ich zdaniem w rzeczywistości nie doszło do transakcji opisanych w fakturach i dokumentach WZ dołączonych do pozwu. Podkreślić należy, iż zgodnie z art. 6 k.c. na pozwanych spoczywał ciężar wykazania pozorności umów zawartych z powódką. Ciężarowi temu pozwani jednak nie sprostali. Dla potwierdzenia powyższych twierdzeń pozwani powołali dowód z zeznań świadka K. W. i dowód z przesłuchania stron. Wniosek dotyczący świadka K. W. została oddalony postanowieniem z dnia 28 maja 2015r. z uwagi nie niemożność skutecznego wezwania i doprowadzenia świadka. Jednocześnie postanowieniem z tego samego dnia Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania pozwanych, z uwagi na ich nieusprawiedliwione niestawiennictwo na rozprawie. Z kolei żaden z pozostałych dowodów, w szczególności dowód z zeznań świadków i powoda, nie potwierdziły powyższych zarzutów pozwanych, które w konsekwencji nie mogły zostać uwzględnione. Na marginesie wskazać należy, iż gdyby oświadczenie pozwanych było prawdziwe, to oznaczałoby, że dopuścili się oni przestępstwa karno – skarbowego.

W ocenie Sądu powód wykazał w wystarczającym zakresie zasadność roszczenia dochodzonego pozwem w niniejszej sprawie. Nie budzi jakichkolwiek wątpliwości, że strony nie zawarły umów sprzedaży w formie pisemnej. Przywołany powyżej przepis nie wymaga jednak dla ważności umowy sprzedaży konieczności dochowania formy pisemnej lub innej formy szczególnej. Zasady doświadczenia życiowego wskazują, że znacząca część umów sprzedaży zawierana jest w formie ustnej lub w sposób dorozumiany, gdy jedna ze stron składa zamówienie, a druga niezwłocznie przystępuje do jego realizacji, czasami nawet bez wystawiania formalnego potwierdzenia przyjęcia zamówienia. W takiej sytuacji zawarcie umowy sprzedaży potwierdza zwykle faktura wystawiona przez sprzedającego, która jednocześnie określa warunki sprzedaży lub też dowody wydania towaru WZ.

Powód przedstawił szereg dokumentów, obejmujących zarówno faktury VAT, jak i dokumenty WZ, których pozwani skutecznie nie podważali. Przed odniesieniem się do powyższych dokumentów zwrócić należy uwagę na ogólny przebieg wzajemnych relacji gospodarczych między stronami. W tym zakresie przydatne były zeznania świadków. Świadek R. Z. (1) wskazywał, że współpraca z pozwanymi trwała około 5 lat, a transakcje, których dotyczą dokumenty rozliczeniowe, załączone do pozwu, nie różnią się niczym od transakcji zawieranych z innymi podmiotami albo wcześniejszych transakcji z pozwanymi. Zamówienia w formie mailowej miał składać J. B.. Z kolei dyrektor oddziału powódki M. W. zeznawał, iż zdarzało się tak że pozwany J. B. przyjeżdżał wraz z K. W. i wówczas K. W. na ustne polecenie pozwanego składał zamówienie i odbierał towar. Zeznania tych świadków Sąd uznał za wiarygodne. Świadczenie zeznawali w sposób spójny i logiczny, jedynie co do tych okoliczności o których posiadali wiedzę, jednoznacznie wskazując o jakich kwestiach nie posiadają informacji. Ich wiedza miała przy tym charakter bezpośredni, albowiem zajmowali się współpracą z pozwanymi. Sąd nie odmówił wiarygodności zeznaniom członka zarządu powoda T. S., jednakże nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, albowiem nie posiadał on żadnej szczegółowej wiedzy o wzajemnych relacjach handlowych stron, a jego zeznania były niezwykle ogólne.

Z powyższych zeznań wynika jednoznacznie, że relacje stron nie były w pełni sformalizowane, a jednocześnie oparte na zaufaniu, co związane było z faktem, iż pozwany J. B. znany był powódce, albowiem przez pewien okres był jej pracownikiem. Zamówienia na konkretne towary składane były mailowo lub ustanie. Powód nie wystawiał w związku z otrzymanymi zamówieniami szczególnych dodatkowych dokumentów. Fakt zawarcia konkretnej umowy był potwierdzany wystawioną przez powoda fakturą, jak również dokumentem WZ, na którym potwierdzany był w imieniu pozwanego odbiór sprzedanych towarów. Powód do każdej z faktur przedłożył odpowiedni dokument WZ, w którym potwierdzony został odbiór określonych towarów. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało również, że podpisy pod konkretnymi dokumentami WZ składali, albo pozwany J. B., albo K. W.. W przypadku K. W. świadek M. W. jednoznacznie wskazał, że K. W. był ustnie umocowany, zarówno do składania zamówień, jak i do dokonywania odbioru towarów.

Reasumując powyższe rozważania wskazać należy, iż powódka w wystarczającym zakresie wykazała zasadność roszczeń dochodzonych w niniejszej sprawie. Powódka przedłożyła faktury VAT potwierdzające zawarcie umowy

sprzedaży z pozwanymi, jak również dokumenty WZ, które były dowodem wydania przez powódkę sprzedanych towarów, a więc wykonania jej zobowiązania, wynikającego z umowy sprzedaży. Odbiór towaru potwierdzany był zarówno przez pozwanego J. B., jak również przez pracownika pozwanych K. W., który umocowany był do działania w imieniu pozwanych i wielokrotnie w imieniu pozwanych działał w ramach stosunków handlowych łączących strony. Pozwani nie podważyli skutecznie powyższych dokumentów. Podnoszona przez nich pozorność umów sprzedaży pozostała wyłącznie w sferze ich twierdzeń, nie popartych żadnymi wiarygodnymi dowodami. Umowy między stronami zostały skutecznie zawarte i wykonane, a powódka wystawione przez siebie faktury zaksięgowwała w związku z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą. Pozwani nie podnosili jednocześnie zarzutów dotyczących samej treści faktur, w szczególności nie kwestionowali ilości towarów wskazanych w poszczególnych fakturach, przyjętych cen jednostkowych, jak również ustalonego przez powódkę terminu zapłaty. Mając na uwadze powyższe koniecznym było uwzględnienie powództwa w całości i zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwoty 147.263,87 zł. Odpowiedzialność solidarna pozwanych wynikała z faktu prowadzenia przez nich działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej oraz treści art. 864 k.c. zgodnie z którym za zobowiązania spółki wspólnicy odpowiedzialni są solidarnie.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., uznając, iż pozwani pozostawali w opóźnieniu z zapłatą od upływu termin zapłaty wskazanych w poszczególnych fakturach. Termin zapłaty ustalany był przez powódkę w podobny sposób dla wszystkich swoich kontrahentów i umieszczany na fakturach. Termin zapłaty znany był pozwanym i przez nich akceptowany.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2 wyroku obciążając nimi w całości pozwanych jako stronę przegrywającą proces. W tym zakresie Sąd oparł się na przepisach art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Zgodnie z ich brzmieniem strona przegrywająca sprawę jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Do powyższych kosztów stosownie do § 3 przywołanego powyżej przepisu należą dla strony reprezentowanej przez adwokata wynagrodzenie nie wyższe niż stawki określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Na koszty postępowania poniesione przez powoda w niniejszym procesie składały się: opłata od pozwu, koszty zastępstwa procesowego i koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił w oparciu o treść § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1349 ze zm.).

SSO Iwona Dziamska